

# Fém hőmérők\*

Ki jár a kert alatt kinek a dér-  
útja vonul fehér penész a tájon  
ködöt a megsodort diólevél  
szivarkafüstjét ki tüdőzi le

kinek a könnye szélroham-bevágta  
ablak szilánkja elkoszlott telek  
pulóverét koszoruba ki gyűri  
borostájával a virradatot

fényesre mint egy nadrágfeneket  
ki smirglizi fémtokjába ki gyűjti  
a Karakumot és a Szaharát?  
Homokba tottyant kétéves kölyök

ő az kinek hiánya ujjaink  
közül pereg ki mégse fogy soha  
ki az időt mint EKG-papírt  
vers-szívritmusgörbékkel teleírta

hőmérőtokból mint asszony-hüvelyből  
világra csusszant egykor s bár sírása  
eloxidált rég őt melengeti  
a betlehemi baromszuszogás

a világ közepén szürkére izzadt  
kisingben most is töltögeti még  
s kiönti az évszakokat csücsülve  
Háromkirályok csillaga alatt

nyáluk uszályán üstökösfejekkel  
kerülgetik az ártatlant a marhák  
ki fémtokjába hűvös égi ujjba  
kapaszkodva oly magárahagyott

hogyan elszorul a torkunk és a tömjént

aranyat mirhát elhoznánk neki  
és hódolnánk előtte míg a földre  
kirázogatja a Tejút porát.

*\*KORMOS István vallomásából (Szegény Yorick, 1971): „Kétéves se voltam, amikor nagyapám, vizet húzván mohos-békás udvari kútunkon, furcsállva nézte: mért ugrándoznak a ház előtt a tehenek, bögve-rugdosva egymást. De csak elvonult a csorda, s mikor leszállt a por, ott ültem még az útközépen, szürkére izzadt ingben, ismeretlen nyelvű mondókákat gajdolva, legkedvesebb játékomba, egy fém hőmérőtokba homokot töltögetve.” (A költő lábjegyzete.)*

---

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)